

رئیس جمهوری در جلسه هیات دولت:

امروز روزی نیست که یکدیگر را پای میز سوال ببریم

صفحه ۲

پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت ۹۷ - ۱ رمضان ۱۴۲۹ - ۲۰۱۸

«ابتکار» از زندگی شبانه مردم هم‌زمان با آغاز ماه مبارک رمضان گزارش می‌دهد

شب‌های بیدار شهر

صفحه ۳

حلول ماه مبارک و رمضان را تبریک می‌گوییم

روزنامه سبز ایران

سبز

قاسم افشار، گوینده قدیمی اخبار سیما درگذشت

ایست قلبی مرد خبر

صفحه ۴

سال یازدهم - شماره ۳۹۹۱ - ۱۶ صفحه - ۱۰۰۰ تومان

خروج آمریکا از برجام، میراث فرهنگی را آزار می‌دهد؟

میراث برجامی

صفحه ۷

«ابتکار» اثرگذاری وضعیت بازارچه‌ها و راه‌های واردات کالای غیرگمرکی در مرزها بر زندگی مردم بررسی کرد

سردرگمی تجارت در نوار مرزی

گروه تولید و تجارت - اعتصاب سراسری، آخرین راه نشان دادن اعتراض است. اعتراضی که اخیرا برخی از مردم و کسبه نقاط مرز نشین به بسته شدن مرزها داشتند و باعث اعتصابات گسترده به روش بستن مغازه‌ها شد. این موضوع از اواسط فروردین ماه سال جاری در جوانرود استان کرمانشاه، شهر بانه در استان کردستان و چندین شهر کوچک دیگر که بازارچه‌های مرزی داشتند، دیده می‌شد. طرح ساماندهی مبادلات مرزی مرداد سال گذشته با رایزنی‌های فرماندار بانه و نماینده سقز و بانه در مجلس شورای اسلامی، تصویب و به دنبال اجرای این طرح معابر موقت مرزی به دستور دولت مرکزی عراق بسته شد.

شرح در صفحه ۵

مهدی مطهرنیا در گفت و گو با «ابتکار»:

در ماجرای برجام، مردم با مردم و حکومت با دولت یک صدا شوند

صفحه ۲

سر مقاله <<< رضا دهکی

گم شدن در میان اخبار داغ

برجام و تلگرام؛ این دو کلمه اصلی‌ترین محورهای خبری روزهای گذشته ایران را تشکیل می‌دهند. حجم عمده اخبار، گفت‌وگوها، اظهارنظرها، کنش و واکنش‌های رسانه‌ای به این دو موضوع متصل است.

ادامه در صفحه ۲

راهکارهای ایران و اروپا برای حفظ و تداوم برجام در بروکسل بررسی شد

چراغ سبز اروپا برای عبور از سد آمریکا

صفحه ۱۵

شرکت توتال اعلام کرد با اعمال تحریم‌های جدید امکان حضور در ایران را نخواهد داشت

شلیک توتال به برجام اروپایی

قانون ایالات متحده، محافظت کند»

از داریی‌ها، متعلق به ایالات متحده است. به گزارش فارس، در ادامه بیانیه آمده است: در چنین شرایطی، توتال دیگر تعهد تازه‌ای در ارتباط با پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی نخواهد گرفت و پیرو تعهدات قراردادی که با مقام‌های ایرانی داشته، در حال رایزنی با مقام‌های فرانسوی و آمریکایی است تا امکان دریافت یک معافیت تحریمی پروژه‌های را بسنجد.

بنا بر اعلام توتال، این شرکت تاکنون در ارتباط با قرارداد فاز ۱۱ پارس جنوبی کمتر از ۴۰ میلیون یورو هزینه کرده و معتقد است که با توجه به فرصت‌های تجاری دیگری که در ماه‌های اخیر یافته، خروج از پارس جنوبی «بر هدف رشد ۵ درصدی تولید بین سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۲، اثری نخواهد گذاشت.»

گفتنی است، قرار داد شرکت ملی نفت ایران با کنسرسیومی متشکل از شرکت توتال، سی‌ان‌بی‌سی و شرکت پتروپارس برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی بود که در تاریخ ۱۲ تیر ماه سال ۹۶ به امضای دو طرف رسید. این قرارداد چهار میلیارد و ۸۷۹ میلیون دلاری با حضور بیژن زنگنه وزیر نفت، میان علی کاردر مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران به عنوان کارفرما و پاتریک پویان مدیرعامل توتال به عنوان رهبر کنسرسیوم ایرانی-فرانسوی-چینی توسعه دهنده فاز ۱۱ پارس جنوبی و سیدحمید اکبری مدیرعامل پتروپارس و لو مدیرعامل شاخه بین‌المللی شرکت ملی نفت چین (CNPCI) امضا شد. سهم توتال در این سرمایه‌گذاری ۵۰.۱ درصد، سهم سی‌ان‌بی‌سی ۳۰ درصد و سهم پتروپارس ایران ۱۹.۹ درصد تعیین شد و توتال به عنوان اپراتور کنسرسیوم تعیین شد.

متحده آمریکا برای خروج از توافق هسته‌ای با ایران و احیای تحریم‌های ثانویه پس از یک مهلت چند ماهه، آمده است: «در نتیجه و همانطور که پیش از این توضیح داده بودیم، توتال در موقعیتی نخواهد بود که پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی را ادامه دهد و مجبور خواهد بود تمام فعالیت‌های مربوطه را پیش از ۴ نوامبر ۲۰۱۸ متوقف کند، مگر آنکه مقام‌های ایالات متحده با حمایت مقام‌های فرانسوی و اروپایی یک معافیت تحریمی ویژه این پروژه، به توتال اعطا کنند. این معافیت تحریمی پروژه‌ای باید از شرکت در برابر هر تحریم ثانویه مربوط به فعالیت در ایالات متحده منجر شود (بیش از ۱۰ میلیارد دلار

متحده آمریکا برای خروج از توافق هسته‌ای با ایران و احیای تحریم‌های ثانویه پس از یک مهلت چند ماهه، آمده است: «در نتیجه و همانطور که پیش از این توضیح داده بودیم، توتال در موقعیتی نخواهد بود که پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی را ادامه دهد و مجبور خواهد بود تمام فعالیت‌های مربوطه را پیش از ۴ نوامبر ۲۰۱۸ متوقف کند، مگر آنکه مقام‌های ایالات متحده با حمایت مقام‌های فرانسوی و اروپایی یک معافیت تحریمی ویژه این پروژه، به توتال اعطا کنند. این معافیت تحریمی پروژه‌ای باید از شرکت در برابر هر تحریم ثانویه مربوط به فعالیت در ایالات متحده منجر شود (بیش از ۱۰ میلیارد دلار

نجات برجام است. با این توضیحات، لازم به ذکر است که شرکت توتال به عنوان یکی از مهمترین شرکت‌های حاضر در دوران پسا برجام در ایران، در بیانیه خود تصریح کرده است: در صورتی که نتواند از آمریکا معافیت تحریمی دریافت کند، از پروژه توسعه فاز ۱۱ میدان گازی پارس جنوبی کناره‌گیری می‌کند. در بیانیه توتال با اشاره به تصمیم دونالد ترامپ رئیس‌ایالات

یادداشت

روسیه خارج از برجام

علی‌آهنگر
آن روز را به خاطر بیاوریم؛ روز ۲۳ تیر ماه ۹۴ در سالن آمفی تئاتر هتل کوبورگ وین. در آخرین ساعات مذاکره فشرده و نفس گیر، برجام سرانجام تصویب شده بود. وزیران خارجه شش کشور برای گرفتن عکس یادگاری به سالن می‌آمدند. جان کری با عصایش آمد، موگربینی و ظریف پشت سرش بودند، وزیران یکی یکی آمدند، صحنه برای ثبت لحظه ای تاریخی مهیا بود، قلب‌ها در سینه‌ها می‌تپید. اما یک نفر نمانده بود. جلوی پرچم روسیه جای لاورف خالی بود. جان کری سرافش را می‌گرفت، اشتاین مایر اظهار بی‌اطلاعی می‌کرد، ظریف نگران و متعجب بود. فیلیپ هموند در خودفرورفته بود، فلیپوس و وانگ بی در حیرت بودند. انتظار شمری نداشت. لاورف روی صحنه نماند و عکسی هم به روال همیشگی انداخته نشد. صحنه گردانان صحنه را به ناچار ترک کردند.
روسیه در همان روز از برجام خارج شده بود، اما کسی به صرافت آن را در نیافته بود. حالا در اردیبهشت ۹۷ خواسته‌های درونی بهتر روشن شده است. روسیه نه بهبود روابط ما با غرب را می‌خواهد و نه خودش دوست مناسبی برای ما است. آنها در ماجرای تحریم‌های پیش از برجام، نیروگاه بوشهر، اس ۳۰۰، همراهی با نتایج برای حمله اخیر به پایگاه‌های نظامی سوریه و نمونه‌های بسیار دیگر موضع نامناسب خود را ابراز داشته‌اند.
حالا به داستان خروج آمریکا از برجام و آب گل آلود پسا برجام رسیده ایم و روسیه دوباره خواستار امتیاز از ایران شده است. ما نمی‌دانیم در گفت‌وگو روز دوشنبه لاورف با ظریف در مسکو چه گذشت ولی این قدر پیداست که این گفت‌وگو با نشئه‌های خوبی از سوی مسکو همراه نبود. سخنان روز سه شنبه رباکوف معاون وزیر خارجه روسیه مبنی بر خواستن امتیاز از ایران برای ادامه برجام، در حالی آب پاکی را روی دست ایران ریخت که ظریف در بروکسل در مذاکره حساس با مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و وزیران خارجه تروویکسکس.

حال نکته این است که در اتفاقی تاریخی بعد از جنگ جهانی دوم، اروپا درصد بازرایی هویت سیاسی خود در برابر آمریکا برآمده است. موضوع تا آن حد جدی است که حتی جان بولتن این خواست اروپا را با بیان این مطلب که آنها چاره‌ای جز تبعیت از تحریم‌های ماندنند، به سخره و اعتراض گرفته است. بخواهیم یا نخواهیم در مقطعی حساس از تاریخ ایران و جهان ایستاده ایم. در این مقطع حساس تاریخی، روسیه می‌خواهد موقعیت و منافع خودش را تحکیم ببخشد. در این رویکرد، حتی ممکن است آنها نتایج را میانجی بهبود روابط خود با آمریکا قرار داده باشند. این سخن بدان معناست که روسیه در کشاکش پساجروج در کنار ایران نخواهد بود. حکایت چین به عنوان کشوری همواره محتاط و حسابگر هم معلوم است. نتیجه روشن و مشخص آنکه ایران در یک همورد بزرگ تاریخی در معارضه با آمریکا در کنار اروپا قرار گرفته است. اروپا هویت سیاسی اش را می‌خواهد و ایران منافع اقتصادی خود را می‌جوید. محدودیت‌های اروپا اما در مقابله با آمریکا بر کسی و حتی خود اروپاییان پوشیده نیست. این محدودیت‌ها نه فقط به خاطر حجم گسترده روابط مالی و تجاری این اتحادیه با آمریکا، که به اقتصاد آزاد و نوع روابط دولت‌های این اتحادیه با شرکت‌های چند ملیتی و بانک‌های خصوصی کشورشان هم مربوط می‌شود.

در این شرایط، ایران نه فقط با دولت‌های اتحادیه که با شرکت‌های بزرگ و بین‌المللی آنها هم مواجه است. به عبارت روشن‌تر، ایران پیش از جلب نظر دولت‌های اروپایی، باید با دادن مشوق‌های استثنایی نظر موافق شرکت‌های سرمایه‌گذار را به میدان نفت و گاز ایران جلب کند. در این صورت ایران و اروپا در کنار یکدیگر پیروز میدان خواهند بود.

برادر گرانقدر و فرهیخته جناب آقای مهندس سیدمحمدعلی اقباشنی

بدینوسیله تدبیر شایسته اعضای محترم شورای شهر تهران در انتخاب حضرت تعالی به عنوان شهردار تهران را تبریک عرض می‌کنیم. رجا و آفاق داریم که در این عرصه نیز، چون گذشته، کارنامه درخشانی به جا خواهید گذاشت. از خداوند متعال توفیقات بیشتر برای آنجناب خواستاریم.

رئیس، معاونین و اعضای ستاد دکتر روحانی در استان کهگیلویه و بویر احمد

آیا سیگنال‌های سیاسی آمریکا به مرز هشدار رسیده اند؟

ایران و اعطای مدال به عامل آن و... همواره حاوی پیام‌ها و سیگنال‌های خصمانه‌ای برای ایران بوده است.

به هر حال پیام‌ها و سیگنال‌ها تا آنجایی که زمان برای توافق، صلح و تعامل باقی مانده باشد، تداوم خواهند یافت و طرفین قوی‌ترین پیام‌ها را به هم مخابره می‌کنند. امروزه سیگنال‌های امیدوارکننده‌ای از جانب طرف آمریکایی مخابره نمی‌شود: چینش مهره‌های سیاسی در آمریکا از قبیل رفتن تیلرسون و آمدن پمپئو، رفتن مک‌مستر و آمدن جان بولتون نشانه گرفتن برجام به عنوان یک توافق میان مدت و معتبر بین آمریکا و هم‌پیمانان اش با ایران

اقدامات منطقه‌ای از قبیل تسلیح هرچه بیشتر کشورهای عربی و اعلام پایتختی بیت المقدس به عنوان پایتخت رژیم اشغالگر بی‌تفاوتی نسبت به اقدامات ترکیه در سوریه و بی‌تفاوتی نسبت به خواسته و مطالبات کردهای عراق در موضوع کرکوک و... نشان از آن دارد که سیگنال‌ها و پیام‌های آمریکا نسبت به ایران به مرز هشدار رسیده است.

لذا این به معنای بروز جنگ و یا درگیری حتمی بین دو کشور نیست، به نظر می‌رسد در چنین شرایطی اگر طرفین به درکی مشترک از تبعات غیرقابل جبران جنگ برسند، فضاهای جدیدی برای گفت و گو و حل و فصل اختلافات به صورت مستقیم باز شود. همان‌طور که سیگنال‌های رد و بدل شده بین آمریکایی ترامپ و کره‌ی شمالی به اوج خود رسید، اما در نهایت به گفت و گو مستقیم ختم شد (در آینده‌ی نزدیک).

به نظر می‌رسد سیگنال‌ها و پیام‌های سیاسی‌ای که رهبران کشورها، به مخاطبین و هم‌مطرازان خود ارسال می‌کنند، از نیروهای محرک و معتبر در راستای تغییر رفتار طرف و عنوان کردن خواسته‌ها و انتظارات بدون به کارگیری ارش یا تهدید به جنگ باشد. سیاست خارجی دولت‌ها در دو زمینه اصلی هدایت می‌شود: ۱. استراتژی بزرگ، ۲. اختلافات بین‌المللی خاص و موردی و اقدام بهینه.

در استراتژی بزرگ منافع حیاتی کشورها مشخص و در صورت بروز چالش در آن موضوع، متوسل به جنگ می‌شوند اما در اختلافات بین‌المللی و منطقه‌ای در موارد خاص و منحصر، معمولاً با ارسال سیگنال‌های سیاسی و پیام‌های هشدار آمیز و یا انگیزشی، حساسیت کشورها نسبت به منافع خود، بروز و ظهور می‌یابد.

از این دست سیگنال‌ها به مراتب بین ایران و آمریکا رد و بدل شده است، بعنوان مثال در سال ۱۹۹۷ وقتی که رئیس دولت اصلاحات، در مصاحبه‌ای با شبکه‌ای آمریکایی عنوان می‌کند که می‌خواهد «یوآر بی اعتمادی» بین آمریکا و ایران را فرو بریزد یا بیل کیلینتون در پیام ویدئویی‌ای که مناسب عید فطر منتشر می‌کند اسم ایران را نیز ذکر می‌کند و می‌گوید «میدوارم هستم روزی بتوانیم یک بار دیگر از رابطه خوب مان با ایران لذت ببریم، فرارسد». در سال ۲۰۰۰ وزیر امور خارجه آمریکا، مدالین آلبرایت، با معذرت خواهی رسمی بابت نقش آمریکا در کودتای ۱۹۵۳ و کم کردن برخی از تحریم‌های اقتصادی، نشانه‌های دیگری از صلح و گفت‌وگوی مستقیم و برقراری روابط سیاسی بین ایران و آمریکا را ارائه داد. از طرفی دیگر پیام‌ها و سیگنال‌های خصمانه از محور شرارت گرفته تا کشورهای یاقی و حامی ترویسوم و نشانه‌گیری هواپیمای مسافربری

یادداشت

جواد باقری

javad91news@gmail

واقعیتی بر نظام بین‌الملل حاکم است که رهبران و حکومت‌مدان نقش آفرین در این نظام، نمی‌توانند به طور مستقیم نظاره گر به کارگیری نیروهای نظامی علیه یکدیگر و یا تهدید به جنگ و درگیری‌های نظامی باشند اما به طرز ناامیدکننده‌ای، علیرغم مخالفت‌های جهانی از جانب صلح‌دوستان و بشردوستان، جنگ‌های خلمان سوز در گوشه و کنار این دنیا شکل گرفته و خواهد گرفت. خاورمیانه منطقه‌ای است که بارها چنین تجربه تلخی را در تاریخ سیاسی خود ثبت کرده است.

از آنجا که جنگ آخرین مرحله از فرایند دیپلماسی بین‌کشورها و یا طرف‌هاست و هدف آن خلق شرایطی است که طرف مقابل از آنجا که به مرحله‌ای می‌رسد که از عهده دفاع نظامی یا شبه‌نظامی بر نمی‌آید، به ناچار به شرایط طرف یا دشمن تن داده و خواسته‌های سیاسی آن را بر سر میز مذاکره می‌پذیرد...

چنین سوالی مطرح می‌شود که یک رهبر چگونه می‌تواند نیرویی محرک و سازنده و قابل اعتبار ایجاد کند و به خواسته‌های خود نائل آید بدون اینکه تمایل اصلی خود در رابطه با به کارگیری ارش را عملی سازد؟